

ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, αναγνωρίζοντας την προσφορά του αδελφού Συλλόγου της Αμερικής σε έργα στο χωρίο, σπνε ενί-

νού μας Χρήστου Γ. Τσέλιου με θέμα "το ΝΕΧΩΡΙ μας" για να στολίζει την αιθουσα που βρίσκεται στο ιδιόκτητο εκκλησάκι τους. Ο άξιος και ευαί-

τον κάνει στα μάτια μας να ωντανεύει το χωρίο μας, αλλά η αντικειμενικά απαράμιλλη καλλιτεχνική του αξία, γίατο και τον ευχαριστούμε. Είμαστε βέ-

σχυση του Συλλόγου μας για την έκδοση του "ΝΕΧΩΡΙΤΗ", την υποστήριξη συγχωριανών μας, αλλά και σε ένδεικη αγάπης προς τους ξενιτεμένους χωριανούς μας, δώρισε ένα πίνακα του εκλεκτού συγχωρια-

σθητος ζωγράφος επιστρατεύοντας όλο το μεράκι, την έμπνευση και το ταλέντο του φιλοτέχνης ένα αληθινό έργο τέχνης.

Δεν είναι ο συναισθηματικός δεσμός μας με το θέμα, που

βαίοι πως το έργο αυτό θα θυμίζει στα ξενιτεμένα μας αδέλφια, κάθε φορά που θα τον θλέπουν, όχι μονάχα τον τόπο που τους γέννησε και τους ανάστησε, αλλά και μία χώρα ο-

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

Του Νιοχωριού ο χαρακτήρας

Από την εφημερίδα "ΕΜΠΡΟΣ" της Ναυπάκτου, της Παρασκευής 27 Αυγούστου 2004 και από τη στήλη "Των ανθρώπων - των τόπων" του Διευθυντού της Πάνου Τσούμα, αναδημοσιεύουμε το παρακάτω κείμενο, που αναφέρεται στο χωρίο μας και στο πανηγύρι.

Με «σφιγμένη γροθιά» μοιάζει έτσι και το κοιτάζεις από ψηλά. Κι' αν βρεθείς κοντά εκεί στο μεσοχώρι όπου η πλατεία, ο πλάτανος στη μέση και γύρω - γύρω τα μαγαζιά νιώθεις ότι βρίσκεσαι σε μια «ζεστή αγκαλιά».

Είναι το Νιοχώρι. Δημοτικό Διαμέρισμα του Δήμου Πλατάνου.

Ένα χωριό με ιδιαίτερο οικιστικό χαρακτήρα που μοιάζει νησιώτικος περισσότερο παρά ορεινός.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004 ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ "ATHENS 2004"

Στις 13.08.2004 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα η τελε-

μπεριφορά τους, στην εν γένει παρουσία τους. αλλά και στην άγνωστη ιστορία τους.

Αν και φτωχό χωριό το Νιοχώρι και με τόπο ελάχι-

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

• Όπως είχαν υποσχεθεί αρμόδιοι της Νομαρχίας (κ. Μπούρος), μπολτόζα και γκρέιντερ διόρθωσαν το δρόμο Νεοχώρι -Κέδρος -Ψηλός Σταυρός και όπου αλλού προτάθηκε από το Τοπικό Συμβούλιο.

• Από πιστώσεις ΣΑΤΑ θα καθαρισθεί, στην αρχή και κατόπιν θα κατασκευασθεί το χαντάκι όμβριων υδάτων από Παλιόγυρα μέχρι τον Καλαμίτη.

• Πληροφορηθήκαμε ότι υπάρχει στο Δήμο σχετικό κονδύλι, που είχε ζητηθεί από το Σύλλογο, για την περιφράξη του Σχολείου. Περιμένουμε. Με έξοδα του Συλλόγου έγινε στο Σχολείο, εξωτερική Υ-

δραυλική εγκατάσταση, σε αντικατάσταση της παλιάς εσωτερικής, που είχε καταστραφεί από την περισινή βαρυχειμωνία. Τοποθετήθηκε ντεπόζιτο για την κάλυψη τυχόν διακοπής του νερού διαρκούς ροής και βρύση πλησίον της ψηταριάς.

Επόμενο βήμα είναι η "τακτοποίηση" της παιδικής χαράς, στην περίπτωση βέβαια που δεν ανταποκριθεί ο Δήμος.

• Τα πλατάνια στην πλατεία πρέπει να κλαδευτούν (ανανέωση κόμης). Η γεωπόνος από τη Ναύπακτο μας έδωσε σχετικές οδηγίες και σε συνεννόηση με το Τοπικό Συμβούλιο θα το φροντίσουμε.

τή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων. Το θέαμα της τελετής περιείχε πολύ ιστορία και Μυθολογία της Ελλάδας, αλλά και σύγχρονη Τεχνολογία. Τα 3.000 χρόνια ελληνικής ιστορίας, παρουσιάστηκαν σε 3 ώρες. Η έναρξη και λήξη έγινε με επιτυχία και ασφάλεια.

Η Αθήνα 2004 φώτισε και θάμπωσε την ανθρωπότητα με το Ολυμπιακό Φως και την υψηλή τεχνολογία. Μετά από 28 αιώνες Ολυμπιακών Αγώνων, οι αγώνες διεξήχθηκαν στον τόπο που γεννήθηκαν. Στους αγώνες αυτούς πήραν μέρος 202 κράτη και η Αθήνα για 17 μέρες ήταν η πρωτεύουσα του κόσμου, το κέντρο και το επίκεντρο του κόσμου και η οικοδέσποινα,

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Πολλές οι εκδηλώσεις και τα κοινωνικά γεγονότα το καλοκαίρι στο χωριό μας.

Τρεις βαπτίσεις με φαγοπότι και γλέντι με παραδοσιακά συγκροτήματα στην πλατεία του χωριού. Εκδήλωση του Δήμου Πλατάνου με παραδοσιακή μουσική. Τρίμερο πανηγύρι και η καθιερωμένη φασολάδα. Λειτουργία στην Αγία Παρασκευή με φαγητά και ποτά. Λειτουργία στον Άγιο Ιωάννη. Λειτουργία στον Άγιο Νικόλαο με καφέ και γλυκά.

ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Αν και υπήρξαν φέτος πολλές απουσίες λόγω των Ολυμπιακών αγώνων "ο χορός κράτησε καλά", από την πα-

λάδες και βλαχοπούλες, πλέξαμε το γαϊτανάκι και χορέψαμε την "παπαδούλα" όλοι μαζί και το πανηγύρι τελείω-

Ο Δήμαρχος Πλατάνου κ. Λεωνίδας Κωλέττας και ο Διευθυντής της εφημερίδας "ΕΜΠΡΟΣ" Ναυπάκτου κ. Πάνος Τσούμας με τον Παντελή Μέρμηγκα.

ραμονή του πανηγυριού 22/8 μέχρι το πρωί της 25/8. Έγιναν αφιερώσεις και τα σχετικά κεράσματα, χόρεψαν συντοπίτες από τα γειτονικά χωριά, χόρεψαν φουστανε-

σε με το καθιερωμένο πλέον "τρίψιμο του πιπεριού". Το πανηγύρι του χωριού μας, κατά γενική ομολογία, ήταν από τα καλύτερα της περιοχής -αν όχι το καλύτερο-.

ΦΑΣΟΛΑΔΑ

Η συμμετοχή όλων των παρευρισκομένων στο χωριό, στην εκδήλωση της φασολάδας την 25/8 την αναδεικνύει ως μια από τις καλύτερες εκδηλώσεις. Σερβίριστηκαν

στην πλατεία σε κοινό τραπέζι περίπου 250 άτομα με τη νόστιμη φασολάδα που φρόντισαν, μαγείρεψαν και σερβίρισαν, ο Γιώργος Κα-

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

Στα πεταχτά...

• Για να υπάρχει καλύτερη οργάνωση και πληροφόρηση μεταξύ των Νεοχωριτών το Διοικητικό

Συμβούλιο όρισε εκπροσώπους του σε πόλεις με αρκετούς Νεοχωρίτες. Στη Ναύπακτο τον Απρίλιο Στ. Μασγάλα, στο Αγρίνιο το Γιάννη Γ. Γιάνναρη, στη Λαμία την Αντωνία Α. Ασημακάκη και στην Πάτρα το Γιώργο Ν. Καραγιάνη, στους οποίους έστειλε σχετικές επιστολές και η ανταπόκριση τους ήταν θετική και άμεση. Τους ευχαριστούμε και παρακαλούμε τους Νεοχωρίτες να απευθύνονται και σ' αυτούς για κοινωνικά κλ.π. θέματα.

• Πληροφορηθήκαμε ότι οι συγχωριανοί μας στην Αμερική δέχτηκαν με χαρά και ενθουσιασμό τον πίνακα ζωγραφικής, που δώρισε ο Σύλλογός μας. Επίσης μεγάλη απήχηση ιδιαίτερα στους νέους της Αμερικής, αλλά και της Ελλάδας, είχε η καταχώριση στο internet της ιστοσελίδας www.nehoritis.gr σχετικά με το χωριό μας.

• Στις 3/8/2004 στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων ο Δήμος Πλατάνου οργάνωσε θεατρική παράσταση με το έργο "Το

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Αντώνιος Στ. Ασημακάκης αρραβωνιάστηκε στην Καλαμπάκα τη Χρύσα Νταβαγγέλου.

Καλά Στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 1/11/2003 στη Λαμία έγιναν οι γάμοι της Ελένης Χ. Χαραλαμπούλου και του Γεωργίου Χουσιάδα.

Στις 3/7/2004 στο Αγρίνιο έγιναν οι γάμοι της Παναγιώτας Ι. Φωστήρα (εγγονής Παναγιούς Καρανδρίκα) και του Παναγιώτη Κούκουνα.

Στις 10/7/2004 στην Αθήνα έγιναν οι γάμοι της Ιωάννας Μυζήθρα (εγγονής Απόστολου Καραγιάννη) και του Νικολάου Καρδάμη.

Στις 11/9/2004 στη Ναύπακτο έγιναν οι γάμοι της Θεοδώρας Αθ. Αγγελή (το γένος Μπαλαφούτα) και του Ιωάννη Φ. Δημόπουλου.

Στην Αμερική στις 5/9/2004 έγινε ο γάμος του Παναγιώτη Χ. Μάλλιου και της Kimberly Anne.

Στην Αμερική στις 25/7/2004 έγινε ο γάμος της Ιωάννας Βασ. Καλαθά.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Βίκυ Μάλλιου σύζυγος Χρήστου Κατοίκη γέννησε κοριτσάκι.

Η Λένα σύζυγος Κώστα Σαλτού γέννησε κοριτσάκι.

Η Ρούλα Αγγελή (το γένος Μαγδαληνής Μπαλαφούτα) γέννησε αγοράκι.

Στην Αμερική η Λόρη σύζυγος Νικολάου Ι. Καραγιάννη γέννησε κοριτσάκι.

Στην Αμερική η Αιμιλία σύζυγος Γεωργίου Κ. Γιάνναρη γέννησε αγοράκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

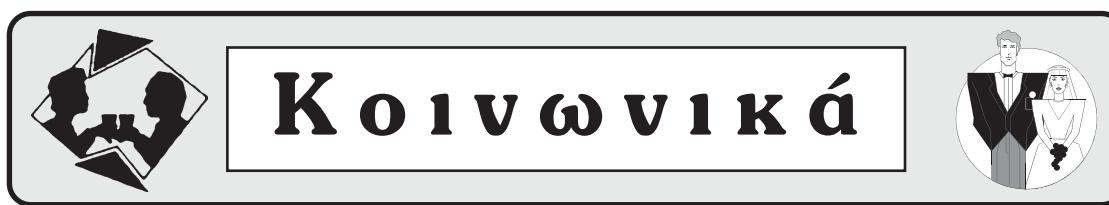
ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στο Νεοχώρι το καλοκαίρι έγιναν τρεις βαπτίσεις με φαγητό και γλέντι με παραδοσιακά συγκροτήματα στην πλατεία του χωριού:

Στις 31/7/2004 το ζεύγος Αριστεΐδη Ι. Πανάγου βάπτισε το αγοράκι του. Νονές ήταν ο νεαρός Σπύρος Βίτσας και ο νόμασε το νεοφύτιστο Ιωάννη.

Στις 18/8/2004 το ζεύγος Νικολάου Ι. Λούπα βάπτισε το κοριτσάκι του. Νονές ήταν οι αδελφές Ελευθερία και Μαρία Τζανακάκη (Λούπα) και το ονόμασαν Μαρία.

Στις 28/8/2004 το ζεύγος Μιχάλη Ν.Καλαθά βάπτισε το

κοριτσάκι του. Νονά ήταν η κυρία Πηνελόπη Κολώνια και το νόμασε Αφροδίτη.

Να ζήσουν τα νεοφύτιστα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 24/8/2004 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική ο Νικόλαος Ε. Βλάχος.

Στις 17/9/2004 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Γεώργιος Τσακωνιάτης σύζυγος της Ροδαλίας Μάλλιου.

Συλλυπητήρια στους οικείους του.

Στην Αμερική τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο του Δημήτρη Ι. Μάλλιου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΘ. ΒΛΑΧΟΣ

Στις 24 Αυγούστου 2004 ο Νίκος Ευθ. Βλάχος αποχαιρέτησε το μάταιο κόσμο μας στο York της Πεννσιλβανίας και επορεύθη προς την αιωνιότητα.

Ξενιτεμένος από μικρό παιδί στο Αγρίνιο στον αγώνα για τη ζωή και για την επιβίωση της οικογένειας. Το 1941 πολέμησε τους Γερμανούς στα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα, όπου με την κατάρευση του μετώπου αιχμαλωτίστηκε από τους κατακτητές, οι οποίοι τον παρέδωσαν στους συμμάχους τους τότε, Βουλγάρους, όπου και παρέμεινε για έξι μήνες πριν ελευθερωθεί. Στη συνέχεια ακολουθεί η τρομερή δεκαετία 1940-1950. Στην κατοχή αγωνίστηκε, όπως όλοι, για την επιβίωση μέσα σε σκληρές και σχέδιον απάνθρωπες συνθήκες. Μετά την απελευθέρωση υπηρέτησε στην Εθνοφρουρά και στην τριετία 1948-1950 βρίσκεται οικογενειακώς εκπατριμένος στο Αγρίνιο. Με τον επαναπατρισμό, το καλοκαίρι του 1950, σχέδιον όλο το χωριό δούλευε στο δρόμο στο Ψηλό Σταυρό με κέφι, με όρεξη και προπαντός με ελπίδα και ο Νίκος πρωτοστατούσε. Οι μεγαλύτεροι θυμούνται τις βραδινές συγκεντρώσεις, όπου ο Νίκος, μετά την κοπαστική δουλειά της ημέρας, ψυχαγωγούσε τους κουρασμένους, μισονητούς και ταλαιπωρημένους χωριανούς.

Στη μακρινή χώρα ταξίδιεψε το 1951 με το μεγάλο κύμα των Νεοχωριών μεταναστών. Εκεί εργάστηκε και δημιούργησε μια υπέροχη οικογένεια. Πάντα ήταν και παρέμεινε απλός, αθόρυβος, καλοσυνάτος, αλλά κυρίως αγωνιστής της ζωής. Λάτρευε το χωριό και έφυγε με ένα παράπονο, που δεν μπόρεσε να το επισκεφθεί τα τελευταία χρόνια, λόγω της κατάστασης της υγείας του.

Αγαπημένε μας Νίκο, θα σε θυμόμαστε πάντα.

Π. ΒΛΑΧΟΣ**ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ**

Το Δ.Σ. του Συλλόγου και οι κάτοικοι του Χωριού εκφράζουν τις ευχαριστίες προς το Νομάρχη Αιτωλ/νίας κ. Δημήτριο Σταμάτη και της αρμόδιες Υπηρεσίες με επικεφαλής τον κ. Μπούρο, για την αποστολή μηχανημάτων στο χωριό μας και τον καθαρισμό του δρόμου Νεοχωρίου - Ψηλού Σταυρού. Ο δρόμος αυτός αποδείχτηκε πολύ χρήσιμος, όταν με τους πάγους και τα ακραία

καιρικά φαινόμενα έκλεισε ο Επαρχιακός δρόμος Αράχωβας-Ψηλού Σταυρού-Δομούστας και χρησιμοποιήθηκε ο χωματόδρομος Νεοχωρίου-Ψηλού Σταυρού.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Η Μαρία Μασγάλα του Αντωνίου, ύστερα από επιτυχίες εξετάσεις στο ΑΣΕΠ, διορίστηκε καθηγήτρια φιλολογίας στην Α' Εκπαιδευτική Περιφέρεια Ζακύνθου.

Η Παναγιώτα Α. Ασημακάκη πτυχιούχος Μαθηματικός του Πανεπιστημίου του Shirrensburg Pennsylvania, διορίστηκε καθηγήτρια στο Γυμνάσιο-Λύκειο στην πόλη Carlisle Pennsylvania.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

Η Μαρία Κλεοβ. Χατζηνικόλαου, καθηγήτρια χορού και χορογράφος, επιλέχθηκε (για την προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων) για να βρίσκεται στο διοικητικό δυναμικό μέσα στο Κέντρο Επιχειρήσεων του προπονητικού Κέντρου Δεκελείας.

Συγχαρητήρια

ΠΗΡΑΝ ΠΤΥΧΙΟ

Ο Σωκράτης Παπάς του Νικολάου και της Λαμπρινής Λαζαρίδης πήρε πτυχίο στα Χρηματοοικονομικά και Μάστερ στη Διοίκηση Συστημάτων Πληροφορικής (MIS).

Ο Δημήτριος Στ. Ασημακάκης πήρε πτυχίο Νοσηλευτικής από το Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης.

Συγχαρητήρια.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η Μαγδαληνή Ν. Μπαλαφούτα πέτυχε στη Γαλλική Φιλολογία του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η Δημήτρια Κ. Παπακώστα πέτυχε στο ΤΕΙ Φλώρινας στη Σχολή Εμπορικού και Ποιοτικού Ελέγχου Αγροτικών Προϊόντων.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλπογιάννη) πέτυχε στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

Ο Δημήτρης Μανάγιας (το γένος Τασίας Μέμρου) πέτυχε στη Σχολή Εμπορικού Κομοτηνής.

Ο Φώτης Μανάγιας (το γένος Τασίας Μέμρου) πέτυχε στη Σχολή Εμπορικής Αγωγής και Αθλητισμού Κομοτηνής.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλπογιάννη) πέτυχε στη Σχολή Εμπορικού Κομοτηνής.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλπογιάννη) πέτυχε στη Σχολή Εμπορικού Κομοτηνής.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλπογιάννη) πέτυχε στη Σχολή Εμπορικού Κομοτηνής.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλπογιάννη) πέτυχε στη Σχολή Εμπορικού Κομοτηνής.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλπογιάννη) πέτυχε στη Σχολή Εμπορικού Κομοτηνής.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλπογιάννη) πέτυχε στη Σχολή Εμπορικού Κομοτηνής.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλπογιάννη) πέτυχε στη Σχολή Εμπορικού Κομοτηνής.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλπογιάννη) πέτυχε στη Σχολή Εμπορικού Κομοτηνής.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλπογιάννη) πέτυχε στη Σχολή Εμπορικού Κομοτηνής.

Η Ελένη Πλατάκου (το γένος Μαγδ. Αλ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΩΝ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Επιτυχημένο το Πανηγύρι των Νεοχωριτών

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 25. - Αθάνατα δημοτικά τραγούδια με κλαρίνο αντηχούσαν όλη την Κυριακή που πέρασε στο ιδιόκτητο πάρκο του «Elicker's Grove» της Πενσιλβανία, ενώ οι μυρωδίες από τα πολλά αρνιά στις σούβλες γέμιζαν την περιοχή.

«Ηταν από τα πιο επιτυχημένα ετήσια πανηγύρια μας», δήλωσε στον «Εθνικό Κήρυκα» ο πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής, Βασιλείος Κότσαλος. Εννιακόσια περίπου άτομα από την Πενσιλβανία και άλλες πολιτείες επισκέφθηκαν το Νεοχωρίτικο πανηγύρι.

«Αυτό που μας ενθουσιάσε περισσότερο, ήταν η μεγάλη παρουσία Νεολαίας», είπε ο κ. Κότσαλος. «Η παρουσία

στο εκκλησάκι του Συλλόγου Νεοχωριτών, όπου πήγε να την προσκυνήσει πλήθος πιστών από διάφορες περιο-

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΥ

χές.

Από την πλευρά του, ο κ. Κότσαλος, αφού απηύθυνε σύντομο χαιρετισμό, τόνισε την παρουσία πολλών επισκεπτών από άλλες περιοχές, που θέλησαν να προσκυνήσουν την Παναγία στο μικρό εκκλησάκι, που έχτισαν οι Νεοχωρίτες της Αμερικής στο ιδιόκτητο πάρκο τους και να περάσουν μια ολόκληρη ημέρα με συμπατριώτες και φίλους τους σ' ένα καθα-

τουργία, συνεχίστηκε μέχρι τις 9 το βράδυ. Παραδοσιακούς χορούς από τη Ρούμελη, αλλά και άλλα διαμερίσματα της Ελλάδας, χόρεψε το χορευτικό του Συλλόγου, το οποίο και ενθουσιάσε τους επισκέπτες.

Ο ετήσιος χορός του Συλλόγου θα γίνει τη δευτερη Κυριακή του Νοεμβρίου, ενώ η Νεολαία θα οργανώσει το καθιερωμένο Πρωτοχρονιάτικο Γλέντι, που σημειώνει πάντα επιτυχία. «Αγαπάμε και υποστηρίζουμε τη Νεολαία», είπε ο κ. Κότσαλος. «Η παρουσία της σήμερα εδώ, αλλά και πάντα είναι ένα είδος τονωτικής ένεσης για εμάς. Οι νέοι μας είναι αυτοί που θα συνεχίσουν την ελληνική παρουσία στη χώρα αυτή. Είναι αυτοί που επάξια θα ενώσουν το χθες με το σήμερα και το αύριο, προβάλλοντας τον Ελληνισμό».

Πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών είναι ο κ. Βασίλειος Κότσαλος, αντιπρόεδρος ο κ. Γεώργιος Πλανάγος, γραμματέας η κ. Βασιλική Κατσαούνη - Μαζιά και ταμίας ο κ. Χρήστος Λαϊνάς.

Υπενθυμίζεται ότι τα τελευταία χρόνια ο Σύλλογος άρχισε μια προσπάθεια για τη συγκέντρωση στοιχείων για τους πρώτους Νεοχωρίτες που ήλθαν στην Αμερική. Πρόκειται σχετικά να εκδοθεί ένα βιβλίο, που θα περιέχει βιογραφικά σημειώματα και φωτογραφίες 700 περίπου Νεοχωριτών της Αμερικής και αυτή τη στιγμή είναι έτοιμο το 80% περίπου του υλικού, όπως έχει δηλώσει ο κ. Κότσαλος.

Ο Σύλλογος έχτισε πριν από ενάμισι περίπου χρόνο στο ιδιόκτητο πάρκο του, «Elicker's Grove», στο Γιορκ της Πενσιλβανίας της Εκκλησάκι της Παναγίας που είναι ακριβές αντίγραφο της εκκλησίας της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Νεοχώριο της Ναυπακτίας.

ρά ρουμελιώτικο περιβάλλον, με ψητά, δημοτική μουσική και χορό.

Χαιρέτισε επίσης ο πρώην ύπατος πρόεδρος της Ομοσπονδίας Στερεάς Ελλάδος Αμερικής και Καναδά, Λεωνίδας Λόης, ο οποίος παρουσίασε ως υποδειγματικό το Σύλλογο Νεοχωριτών. Μεταξύ άλλων, συνεχάρη την οργάνωση αυτή για το δύτι αγόρασαν δικό τους πάρκο και με τη σύμπνοια που έχουν έχτισαν το εκκλησάκι της Παναγίας, το οποίο αποτελεί ένα πραγματικό στολίδι.

Το παραδοσιακό γλέντι, που άρχισε μετά τη Θεία Λει-

τους μας ενεθάρρυνε. Στην προσέλευση κόσμου και από άλλες περιοχές συνετέλεσε πολύ και ο «Εθνικός Κήρυκας» με τις σχετικές δημοσιεύσεις του».

Με την ευκαιρία της εκδήλωσης, ο Σύλλογος Νεοχωριτών έδωσε, όπως κάθε χρόνο, δύο υποτροφίες σε παιδιά που κατάγονται από το Νεοχώρι, καθώς και δύο βραβεία σε τελειοφόρους κοινοτικών σχολείων της περιοχής, ανεξάρτητα εάν τα παιδιά αυτά κατάγονται ή όχι από το Νεοχώρι ή άλλη περιοχή της Ελλάδος. Οι υποτροφίες δόθηκαν στους Απόστολο Ι. Καραγιάννη και Γλυκερία Κ. Καλαθά, ενώ τα βραβεία στους μαθητές Δημήτριο Ν. Θεοφάνη, της κοινότητας Αγίας Τριάδος Καμπ Χίλ, Πενσιλβανίας και Διονύσιο Δ. Τομπόρη, της Κοινότητας του Ευαγγελισμού, του Γιορκ Πενσιλβανίας.

Το πρωί τελέστηκε Θεία Λειτουργία με Αρτοκλασία, από τους ιερείς Κωνσταντίνο Κριάρη και Μπίλι Μπαρτζή, στο εκκλησάκι της Κοιμήσεως που έχτισαν οι Νεοχωρίτες μέσα στο ιδιόκτητο πάρκο τους. Τους επισκέπτες καλωσόρισαν οι ιερείς και ο πρόεδρος κ. Κότσαλος.

Ο π. Κιάρης τόνισε μεταξύ άλλων ότι η Παναγία δεν είναι μόνο η Προυσιώτισσα, ούτε η Σουμελά και τόσες άλλες. Η Παναγία είναι πάντοτε και την ευλαβύνται όλοι. Και βρίσκεται -πρόσθετε- και

στην Αμερική.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, ενδιαφερόμενος για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, έστειλε την παρακάτω δημοσίευση της Εφημερίδας Εθνικός Κήρυκας της Ν. Υόρκης. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Ο Κώστας Λιάζης παρά τα προβ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

στο για καλλιέργειες και κτηνοτροφία ακολούθησε λιγότερο «μαζικά» τους δρόμους της «υπόλιαργιάς» απ' όσο τα γύρω χωριά.

Η μετανάστευση ξεκίνησε και εδώ νωρίς. Πρώτα (τέλος 19ου, αρχές 20ού αιώνα) για τη Βλαχιά ή ακόμα και τη Ρωσία, κι' αργότερα για την Αμερική, την Αυστραλία και τη Γερμανία.

Πραματευτάδες (γυρολόγοι) ως επί το πλείστον οι Νιοχωρίτες, που δεν ξενιτεύονταν, αλλά και υφαντήδες και στοιβαχτάδες βαμβακιού στη Λειβαδιάς τα μέρη, είχαν πάντα εμπειρίες κι' από τον «έξω κόσμο», κάτι που επίσης λειτούργησε ευεργετικά στην εξέλιξή τους και τη διαμόρφωση του χαρακτήρα τους. Δεν είναι τυχαίο ότι στα χρόνια μετά την τουρκοκρατία -ίσως και κατά τη διάρκειά της- λειτουργούσε στο χωριό η λε-

Του Νιοχωριού ο χαρακτήρας

γόμενη «γεροντοκρισία». Η διαδικασία δηλαδή παραπομπής και επίλυσης των διαφορών από τους πιο σεβάσμιους γέροντες του χωριού.

Μια διαδικασία που συνεχίστηκε μέχρι το 1950 περίπου, όταν στο χωριό τη «γερουσία» είχαν αντικαταστήσει ο γιατρός **Βασ. Κολατσώνης**, ο δάσκαλος **Χρήστος Παπανικολάου** και

ο παπάς **Χρήστος Μέρμηγκας**.

Η πλατεία (Μεσοχώρι) περικυκλωμένη από σπίτια και καταστήματα δείχνει σαν μια ζεστή αγκαλιά.

Δεν είναι τυχαίο επίσης ότι οι δύο Σύλλογοι του χωριού ο ένας με έδρα την Αθήνα

και ο άλλος την Πενσυλβάνια των ΗΠΑ διαθέτουν: Ο πρώτος ιδιόκτητη στέγη και ο δεύτερος ιδιόκτητο πάρκο με εκκλησία.

«Όλα έγιναν με προσφορές και δωρεές» μας είπαν ο

Δημ. Καρανδρίκας, γραμματέας του συλλόγου της Αθήνας και ο **Παντελής Μέρμηγκας**, πρόεδρος επί σειρά ετών του ίδιου συλλόγου.

Στη συζήτηση που είχαμε μαζί τους επιβεβαιώσαμε αυτό που από την πρώτη επίσκεψη μας στο

Νιοχώρι είχαμε διαισθανθεί.

Ότι δηλαδή το χωριό αυτό χάρη κυρίως στον οικιστικό του χαρακτήρα έχει διαμορφώσει έναν διαφορετικό, ελάχιστα κραβαρίτικο, χαρακτήρα ανθρώπων.

Ένα χαρακτήρα πιο ευγενικό, πιο καλοπροαιρέτο, πιο πολιτισμένο, με λιγότερα «μίσος και πάθο».

Αξιοπρόσεκτο λοιπόν το Νιοχώρι, όχι μόνο οικιστικά αλλά και κοινωνιολογικά. Στην περίπτωσή του η άποψη ότι «ο χώρος είτε σαν κατοικία και εμπορικός δρόμος, είτε σαν διοικητικό κέντρο και πολεοδομικό συγκρότημα, με την έκταση και την οργάνωσή του, το μέγεθος και τη μορφή του καθρεφτίζει τον χαρακτήρα και τον πολιτισμό ενός λαού» (Ευγγελος Παπανούτσος «Το δίκαιο της πυγμής») επιβεβαιώνεται με τον καλύτερο τρόπο.

Με «Γαϊτανάκι», «Παπαδούλα» και φασολάδα

Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, υπορεσιακός υπουργός στις εκλογές του 1985 ο Αλέκος Φλώρος, 91 ετών πλέον, ήταν κι' αυτός εκεί για να τραγουδήσει και χωρίς ίχνος «ξιπασμού» να χορέψει μαζί με τους υπόλοιπους χωριανούς το Γαϊτανάκι. Απλός και ταπεινός όπως όλοι

σχεδόν οι πετυχημένοι Νιοχωρίτες ο κ. Φλώρος επιβεβαιώνει με τον καλύτερο τρόπο την άποψη μας

τα γλέντια καλά κρατούν.

Θα λέγαμε μάλιστα ότι αυτή η δεύτερη μέρα είναι που προσδίδει στο πανηγύρι την ιδιαιτερότητα που το χαρακτηρίζει. Νωρίς το απόγευμα κι' όσο κρατάει

σιγούν και σκεδόν όλοι οι χωριανοί σποκώνονται κι' αγκαλιασμένοι τραγουδούν

ντας το «Γαϊτανάκι» και την «Παπαδούλα» επιβεβαιώνει ότι η μέθεξη που προκαλεί

και χορεύουν στους ρυθμούς: «Γαϊτανάκι αργιοπλεμένο...» και «Βγήκα ψωλά - η Παπαδούλα μου, βγήκα ψωλά κι' αγνάντεψα...».

Με τη «γερουσία» και τους άντρες να προπορεύονται, τις γυναίκες και τους μικρότερους να ακολουθούν, το γαϊτανάκι του Νιοχωρίου κρατάει τον χαρακτήρα του, ως χορός-ιεροτελεστία, που στόχο είχε να φέρει τους χωριανούς πιο

συνεχίζεται και συνεπώς το «αντάμωμα» έχει ακόμα λόγο ύπαρξης.

Προσθέτοντας ότι του Νιοχωρίου το πανηγύρι είναι ίσως το μόνο που συνοδεύεται και από «αποπανήγυρο» (στις 25 Αυγούστου λαμβάνει χώρα το «αποπανήγυρο» και συνίσταται από κοινό τραπέζι με φασολάδα που φτιάχνεται σε κάζανια για όλους τους χωριανούς), θα κλείσουμε με την ευχή των Νιοχωρίτες να

(γράφουμε σχετικά στη σελίδα 2) για τον ιδιαίτερο χαρακτήρα των Νιοχωριτών, σε σχέση με τους υπόλοιπους Κραβαρίτες.

Ένα χαρακτήρα που φυσικό είναι να μην έχει αφήσει ανεπιρρέαστο το πανηγύρι του. Στις 23 Αυγούστου πανηγυρίζουν οι Νιοχωρίτες αλλά και την επόμενη μέρα (24 Αυγούστου)

ζά της πλατείας, που μοιάζει με «ζεστή αγκαλιά» οι γονείς, οι παππούδες και οι γιαγιάδες κάθονται, καμαρώνουν κι' όταν έρχεται η σειρά του δικού τους παιδιού να χορέψει σποκώνυνται και πληρώνουν τα όργανα.

Τελειώνοντας οι μικροί έρχεται η ώρα να χορευτεί το Γαϊτανάκι. Τα όργανα

κοντά.

Το γεγονός ότι υπάρχουν Νιοχωρίτες και Νιοχωρίτισσες της Αμερικής που έρχονται κάθε χρόνο να «πλέουν» το χορό τραγουδώντας

συνεχίσουν πάντα το αντάμωμά τους, πλέοντας το γαϊτανάκι μακριά από «ξιπασμούς» και αναφορές σε δήθεν ηρωικές καταβολές ενός καθαρά κοινωνικού δρώμενου....

«ΑΘΗΝΑ 2004»

Απ' την αρχαία την Ελλάδα με τους αναρίθμητους αγώνες, ξεπροβάλλεις εσύ, κυρι μου, απ' τις αρχαϊκές κολώνες.

Απ' την αρχαία την Ελλάδα είναι ο χιτώνας που φοράς, βαστάς ολόχρυση τη δάδα αιθέριο πλάσμα μου, πού πας;

Χρυσό το φως που ξεπροβάλλει από τη δάδα σου αυτή όλο τον κόσμο να ενώσει με ειρήνη κι αγάπη δυνατή.

Τα βήματά σου μετρημένα το ανάστημά σου λυγερό, στην ιστορία μας δεμένοι όλοι οι άθλοι που θα δω.

Ο ήλιος δύει στα βλέφαρά σου χρυσάφι η κόμη σου σκορπά, στεφάνη δάφνης τη στολίζει η ανάσα του κόσμου σταματά.

Αρχαία θεά, του Παραδείσου στο σάδιο που τώρα ζεις, τους αθανάτους εσύ θυμήσου το προσέφεραν κι αυτοί.

Με χρυσά γράμματα χαράντα χρώματα τα ελληνικά, τη ζωή μας σύριζα αλλάζαν με τη βαριά κληρονομιά.

Στο σάδιο που διασκίζεις να καμαρώνεις η ψυχή σου, το χαμόγελό σου να φωτίζει κάθε πτυχή απ' τη ζωή σου.

Τότε θα ακούσεις τις κραυγές των προαιώνων πατέρων, που μας γεμίζουν το χθες των δοξασμένων μας αιθέρων.

ΚΙΚΗ ΝΤΟΥΖΟΥ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νιοχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 210 9717629 - 210 7645280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 3) να τους συγχωρέσεις, ή ύστερα από τέτοιο «σπάσιμο» είσαι έτοιμος να τους στείλεις στον έξω από δω...

Κάνε ότι καταλαβαίνεις μόνο πρόσεχε η συμπεριφορά σου προς τα Media να είναι, τουλάχιστον, λίγο «κομψότερο».

- Είναι κουβέντα αυθεντική, όχι επειδή είναι και κραβαρίτικη, αλλά επειδή αποπνέει γεύση πίκρας αληθινής. Περιέχει βέβαια και ρατσιστικά ψήγματα, κατάλοιπα μιας άλλης εποχής που δε σβήνουν από τη μια στην άλλη!

- Κατάλαβις, Γιάννη μ', τι γίν' κι; Του βρώμ' σαν και κει.

- Τι μουλουγάς, βρε Παναγιώτ', ποίοι τ' νέκα ναν αυτή τη διείσιδα;

- Αυτού 'σιακάτ' στ' Ουλυμπία. Μωρέ κατ' ήξεραν οι αρχαίοι κι δεν έβαναν γ'ναίκις κει μέσα.

- Δε σι καταλαβαίνω Παναγιώτ' τι θέλ' να επείς;

- Δεν άικσεις, Γιάννη μ', που η σφαίρα ήταν ντουπαρισμένη το σ' πήραν του μιτάλιου; Γ' αυτό σ' ήέω τι του θηλαν να βαθνι μέσα ικε γ'ναίκις!!

- Άμα είνι είτοι' Πάνου μ' μας μαγάρ' σαν του τόπου.

- Γ' αυτό σ' ήέω, βρωμάδει η δ' ηειά' απ' όπ' κι να τ' μυρίεις!!

- Η άλλη όψη. Της χαράς και της περηφάνιας.

Από της Πρέβεζας τα τόπια η μία, απ' της Λάρισας τον κάμπο η άλλη.

Χρυσές. Ολόχρυσες. Ατμομποκανή με γερά έμβολα η μία, γαζέλια καθαρόδαιμον η άλλη.

..... ; .....

(...μπλα... μπλα...)

Κοιτάξτε, ... ναι..... πιο λεύτερα, ... ακούστε, ... ε! ..... συνεισέφερα ..... προσέξτε ..... πως..... προσέφερα,

δείτε ..... λοιπόν ..... υπέφερα,

νιώστε ..... α! ..... δεν διέφερα .....

..... σκεφτείτε ..... έτσι ..... ουδέτερα.

Το συγκεκριμένο ποίημα, πήρε μέρος στην λογοτεχνική εκδήλωση της Ο.Τ.Ο.Ε. το Σεπτέμβριο του 2003 με την καλλιτεχνική συμμετοχή της Μαρίας Φαραντούρη στην Αρχαία Ρωμαϊκή αγορά, στο Θησείο (κάτω από την Ακρόπολη), παρουσία του τότε Υπουργού Πολιτισμού κυρίου Αλευρά. Και πρόκειται να εκδοθεί σε βιβλίο μαζί με τα άλλα λογοτεχνικά έργα (ποιήματα και πεζογραφήματα) από γνωστό εκδοτικό οίκο.

ΤΕΩΡΠΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΑΣΟΛΑΔΑΣ

Π. Είκοσι χιλιόμετρα βάδην η μία, τετρακόσια με εμπόδια η άλλη. Και τα ονόματα, τα μεγάλα ονόματα, τα μεγάλα ονόματα ακολουθούσαν, μαζεύοντας τα... πέταλα!

Μπράβο σας κορίτσια! Μπράβο και στ' άλλη παιδιά. Μπράβο στον Πυρρό κι ας προσπάθησαν μερικοί, ακόμα και την παραμονή του αγώνα του, να τον «τελειώσουν»!!

• Ιούλιος του 2004. «Της Καστανιάς οι εθελοντές» άρθρο τούτης της εφημερίδας απ' το διευθυντή της γραμμένο.

Αύγουστος του 2004. «Του Νιοχωρίου ο χαρακτήρας» της ίδιας εφημερίδας και απ' τον ίδιο γραμμένο και τούτο το άρθρο. Ο σκοπός ιερός και για τα δυο. Να γνωρίσουν, επιτέλους οι συμπατριώτες τον τόπο μας. Κι έτσι είναι.

Εγώ όμως άπλο θέλω να πω. Με το δεύτερο δημοσίευμα του Αυγούστου, συνέπεσε κι ένα άλλο δημοσίευμα. Στο BHMAgazino αυτό! Μια συνέντευξη του George Lois παρέμνη από το Θανάσιο Λάθα.

Αυτός ο μπάρμπα-George γεννημένος από Καστανιώτη πατέρα και Περιστιάνα (γένος Αθανασούηπη) μπτέρα, θεωρείται, κατά πως ήτι ο Λάθας το «μυαλό» της σύγχρονης διαφύμισης.

Στο δημοσιογράφο ο μπάρμπα-George αποκαλύπτει τόσα πολλά που εγώ δεν έχω χώρο να τα καταγράψω. (Αξίζει τον κόπο να το κάνει η διεύθυνση της εφημερίδας).

Εγώ ένα κατάλαβα καλά και το καταγράφω. Αυτό που κάποια στιγμή κατάλαβαν και οι δάσκαλοι του:

«... Δε σκεδίαζα απλώς, απλά κυρίως σκεφτόμουν».

Υ.Γ. Συναντηθήκαμε στον Παλαιόπυργο. Όμως είχε προηγθεί η από τη μεριά του αποστολή του βιβλίου του «Ταιμπιματιές». Σήμερα κιδόλας σκέφτομαι πως δημόσια πρέπει να τον ευχαριστήσω, για το βιβλίο του και περισσότερο για τη συγκινητική του αφερωση. Για το σκιτσογράφο τούτης της εφημερίδας ο λόγος. Ευχή των Ελλήνων είναι να επικρατήσει στους Αγώνες «το αρχείο πνεύμα αθάνατο»

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 7 (ΕΠΤΑ)

Από αρχαιοτάτων χρόνων δίνεται στον αριθμό 7 ιερότητα και εκδηλώνεται στη ζωή του ανθρώπου.

Στη βίβλο η δημιουργία του κόσμου διαρκεί 7 ημέρες.

Οι σοφοί της αρχαιότητας 7.

Τα θαύματα του κόσμου 7.

Οι πλανήτες κατά τους χαλδαίους ήταν 7.

Οι μέρες της εβδομάδας 7.

Τα χρώματα του ουράνιου τόξου 7.

Επάρι οι παχειές και επτά οι ισχνές αγελάδες στο όνειρο που εξηγεί ο Ιωσήφ.

Τα δώματα που είχε ο Πύργος της Βαβέλ ήταν 7.

Στην αποκάλυψη απαριθμούνται 7 εκκλησίες, 7 άγγελοι, 7 σφραγίδες, 7 μάστιγες.

Τα μυστήρια της Εκκλησίας μας 7.

Πολλοί άγιοι ανέβηκαν μέχρι εβδόμου ουρανού.

Οι τόνοι της μουσικής 7.

Οι χορδές της λύρας 7.

Η γάτα είναι Εφτάψυχη.

Το μεγάλο μυστικό είναι επτασφράγιστο.

Το εκλεκτότερο ψωμί είναι το επτάζυμο.

Ο καλός μουσουλμάνος δικαιούται να λάβει 7 γυναίκες.

Οι Γάλλοι λένε «πρίν μιλήσεις πρέπει να γυρίσεις τη γλώσσα σου 7 φορές».

Πολλοί πιστεύουν ότι το έβδομο παιδί μιας οικογένειας διαθέτει χαρίσματα.

Από τη Συλλογή ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΟΥΡΛΑ

Από αριστερά: Άννα Καραγιάνη, Ντίνα Γιάνναρη, Φρόσω Μασγάλα, Κρυσταλλία Γιάνναρη, Αγγελική Καρανδρίκα, Φωτεινή Γιάνναρη και ο Γώρης Καραγιάνης και Κώστας Μάλλιος.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004 ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ «ΑΤΗΝΕΣ 2004»

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

«ένα από τα μεγαλύτερα θεατρικά δρώμενα, που είχαν γίνει ποτέ». Οι Ολυμπιακοί αγώνες ενώνουν και αδελφώνουν τους λαούς του κόσμου και συμβολίζουν την πολυπόθητη ειρήνη και οι εθελοντές προσφέρουν την ανθρώπινη καλωσύνη.

Οι Έλληνες πήραν 16 (6 χρυσά, 6 ασημένια, 4 χάλκινα) μετάλλια, χρυσά, ασημένια, χάλκινα, Ταμπάκος, Κελεσίδου, Χαλκιά, Πύρρος, Δήμας, Κακλαμανάκης, Τσουμέλεκα, Δεβετοή, Πόλο Γυναικών (ασημένιες γοργόνες), ακοντισμός γυναικών Μανιάνη, Νικολαΐδης, Μυστακίδη. Το πρώτο χρυσό μετάλλιο ανήκει στους Έλληνες, εργάτες, τεχνικούς και εκείνους που συμμετείχαν καθ' οιονδήποτε τρόπο στη μεγάλη προσπάθεια της Ολυμπιαδάς.

Ευχή των Ελλήνων είναι να επικρατήσει στους Αγώνες «το αρχείο πνεύμα αθάνατο»

και το ιερό φως της φλόγας του Ολυμπισμού, να φωτίζει τους μεγάλους και αρμόδιους

του πλανήτη, σε ορθοτομήσεις και σωστή χρήση.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΒΡΥΣΗΣ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΛΙΜΣΤΑ

Με πρωτοβουλία κατοίκων του χωριού μας συγκροτήθηκε ομάδα από τους:

ΑΣΗΜΑΚΑΚΗ ΑΝΔΡΕΑ,

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΜΑΣΓΑΛΑ,

ΛΥΜΠΕΡΗ ΓΙΩΡΓΟ και ΠΑΝΑΓΟ ΝΙΚΟ για τη συγκέντρωση χρημάτων προκειμένου να κατασκευασθεί βρύση στα Λιμστά. Μας έστειλαν τον παρακάτω πίνακα ονομάτων και προσφορών, τον οποίο και δημοσιεύουμε:

Αγγελάκης Αθανάσιος 30

Ασημακάκης Ανδρέας 113

Βλάχος Αθανάσιος 50

Βλάχος Παύλος 100

Γιάνναρης Γεώργ

ΜΩΡΕ καθά το 'πένε, καθά το πίγα σπίτια". Τώρα μάριστα που μείναμε μια χούφτα γερόντοι όποιοι κι όποιοι, ακόμα πιο κακό.

Καθόταν στην κρεβάτια του, και τα 'βαζε πάπι με όλους.

- Αλλά τι περιμένεις καπνένες. Καθένας την καμπούρα του κοιτάει. Τη δουλειά του να κάνει και για τους άλλους καρφάκι δε του καίγεται.

Είχε χρόνια που δε μίλαιε - ή για την ακρίβεια, δεν του ποιπού μίλαιε το χωριό -. Όχι ότι είκαν αλλάζει πόλια, αλλά να, κατάληψε πως σιγά-σιγά τον απέφευγαν.

Κάποια φορά μάριστα στην αγορά, που νόμιζαν ότι είχε φύγει απ' το καφενείο, άκουσε το μιαρμπα Μήτσα να τον πένει στραβόξυλο. Μόλις τον κατάληψαν άλλασσα συζήτηση, αλλά αυτή η κουβέντα τον πείσμωσε. Αραίως από τότε τα πολλά - πολλά και κλείστηκε πιότερο στο σπίτι.

Μόνο με τον Αριστείδην είχαν από τότε παρτίδες. Αριστείδην τον είπαν κι Αριστείδης ο "δίκαιος" ήταν. Όποιον και να ρωτούσες θα σου έλεγε τα καλύτερα πόλια. Και τι δεν έκανε για το χωριό. Ψάπτης ήταν, αγωγιάτης για θερήματα ήταν, είχε χρηματίσει και τρεις φορές πρόεδρος και ότι κι αν ζητούσες πάντα πρώτος.

Ο Αριστείδης ποιόπον κάθε απόγευμα θα πέρναγε απ' το σπίτι να πιούν καφέ παρέα. Όχι πως δε τσακώνεταν με τον Αριστείδη, αλλά αυτόν τον σεβότανε.

- Τι τρώγεσαι, μωρέ Γιώργο, μ' όποιον τον κόσμο; του 'λεγε προκτές. Μια με το νερό, μια με το δρόμο, μια για το γιατρό, μια με τα μαγαζιά. Εδώ που μας έριξε ο Θεός, πάπι καλά να λες. Κι αν έχουμε και κάτι που θα ζήνευαν όπες οι πόλεις του κόσμου, είναι ότι έχουμε ο ένας τον άλλον. Ό,τι κι αν μας βρει, όποιο θα μας σταθούν. Τι θες και τρώγεσαι μ' όποιο τον κόσμο;

- Εγώ τρώγομαι μωρ' Αριστείδη; Επειδή πένω τα στραβά δηλαδή; Μα είναι δρόμοι αυτοί που έχουμε; Ούτε για μουλάρια. Άμ' το νερό; Άμα πεις να ποτίσεις δυο βασιλικά, κόβεται. Εγώ είμαι ο κακός; Αυτοί δηλαδή δεν τα βλέπουνε; Κι όταν μιλάει ο Γιώργος, γίνεται στραβόξυλο;

Έχερε πως το ήξερε κι ο Αριστείδης το παρανόμι του, γι' αυτό και το πέταξε.

- Δεν είναι έτοι, Γιώργο μου, και να με συμπαθάς, ορμήνευε ο Αριστείδης. Κάθε τάβλα, όσο ίσια κι αν είναι, έχει το ρόζο της.

- Τι θες να πεις, μωρ' Αριστείδη, δηλαδή; Ότι φταίω κι από πάνω; Αλλά να σου πω και κάτι; Έχω καιρό που το σκέφτομαι. Με τρώει κι ο γιός μου δηλαδή. Θα πάω να ζήσω στην Αθήνα. Έτσι κι αλλιώς από τότε που 'χασα τη μακαρίτισσα τη γυναίκα μου δε με κρατάει ο τόπος.

Μια βδομάδα αργότερα είχε φορτώσει τα πράγματά του στο ταξί κι έφευγε με την απόφαση στεριωμένη. Αν είχε βρει και μια μαύρη πέτρα, θα την έριχνε πίσω του.

Λίγες ώρες αργότερα ξεφόρτωνε στου γιού του. Ένα τριαράκι στην Κυψέλη, στον 3^ο όροφο, μα με γούστο, με

ΤΟ ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟ

πάστρα. Ο εγγονός, που 'χε και τ' όνομά του, δεν ξεκόπλαιγε από πάνω του. Το παιδί του κι η νύφη του τον κοιτάγαν στα μάτια. Ένα ποτήρι νερό ζήτησε και τρέξανε κι οι τρεις.

Είπαν, είπαν, για τις δουλειές τους, για την πρόσδοτο μικρού στο σχολείο, για τη μακαρίτισσα τη Γιώργαινα, για τη ζωή στην Αθήνα, για τα στραβά του χωριό. Για όλα.

Όταν πια σώθηκε η μέρα, ξαπλωμένος ο Γιώργος, στο κρεβάτι του έκανε όνειρα για τη ζωή του στην πόλη. Όσα χρόνια τού 'δινε ο Θεός ακόμα, 'εκεί θα τα πέρναγε, κι οι τρεις θα 'φτανε η ώρα να ανταμώσει τη Γιώργαινα, τότε ναι, ας τον πηγαίνανε πάπι στο χωριό, δίπλα της.

Πέρασαν ήλιοι οι μέρες και ένα πρωί, που ο γιός του δε δούλευε, το 'ριξαν στην ψιλοκουβέντα.

- Δε μου ήσει, παιδί μου, πεισμωμένοι είναι όποιο στην πολυκατοικία μας και δεν αντιγρίζουν καθημέρα. Γέλασε ο γιός του.

- Κι όχι μόνο αυτό, μα και στο καφενείο, που βγήκα κάνα-δύο, βοήθεις μόνος μου τον ήπια τον καφέ.

Μα πίνεται ο ρημάδης άκριτος;

- Έτσι είναι, πατέρα, εδώ τα πράγματα. Πού σε ζέρει ο άλλος, πού τον ξέρεις. Ο καθένας έχει τις έννοιες του.

- Και σάματι εγώ θα του τις πάρω;

- Όχι, ρε πατέρα, ξαναγέλασε ο γιός του, μα στις μεγάλες πόλεις κάνεσαι, αποξενώνεσαι. Πού νομίζεις πως είσαι, στο χωριό;

Δεν πρόλαβε να σκεφτεί την κουβέντα του γιού του και κτύπισε το τηλέφωνο. Στο πρόσωπο του παιδιού του διάβασε τα άσκημα μαντάτα.

- Πώς έγινε; Πότε; Πού είναι τώρα;

Μόλις έκλεισε το τηλέφωνο τον ρώτησε με τα μάτια.

- Ο Γιωργάκης, πατέρα, ο Γιωργάκης. Τον κτύπισε αυτοκίνητο. Δεν ξέρω περισσότερα, μη ρωτάς. Άφοσαν ένα σημείωμα και έφυγαν τρέχοντας για το νοσοκομείο.

Είναι φορές που ο χρόνος παγώνει. Το ίδιο και το αίμα στις φλέβες.

Άκουγαν το γιατρό με το φόβο, που ακούς πάντα το γιατρό, όταν μιλάει για δικού σου άνθρωπο.

- Θα χρειαστεί οπωδήποτε επέμβαση και σίγουρα αίμα.

Εφτά - οχτώ φιάλες και βλέπουμε. Πάντως μην ανησυχείτε ιδιαίτερα, όλα θα πάνε καλά,. Με τη βούθεια του Θεού...

Όταν οι γιατροί ανακατεύουν το Θεό στις δουλειές τους, τότε κράτα πισινή, μπάρμπα-Γιώργη, σκέφτηκε ο γέροντας, μα δε μίλησε.

- Και τώρα τι γίνεται πατέρα; Ρώτησε ο γιός του κλαίγοντας.

- Τι να γίνει παιδί μου, δεν άκουσες, όλα θα πάνε καλά, είπε ο γιατρός, μην κάνεις έτοι. Είναι γερή πάστα ο εγγονός μου, δεν πήρε δα μόνο τ' όνομα από μένα.

Δεν ήξερε τι να πει. Πώς να

νταγιαντέψει τον πόνο;

- Και αίμα; Οκτώ φιάλες αίμα, που θα τις βρούμε πατέρα;

- Εγώ! Να πάρουν από μένα όσο θέλουν. Όχι οχτώ, μα δεκαοχτώ.

- Δεν γίνεται έτσι πατέρα. Δε γίνεται. Εσύ είσαι μεγάλος, δε σου παίρνουν. Μα και να μπορούσες να δώσεις, μόνο μια φιάλη θα παίρνανε.

- Ε! τι κάθεσαι; Τηλεφώνα σε γνωστούς, φίλους, κι ο, τι βγει.

Έφυγε ο γιός του για τηλέφωνα και στο μεταξύ ήρθε κι η νύφη του. Έκλαιγε στο τηλέφωνο σαν μικρό παιδί. Ο Αριστείδης ήταν φίλος του δεν τον ντρεπόταν.

- Αν πάθει τίποτα το παιδί, Αριστείδη, να το ζέρεις ο γιός μου θα πάει από κοντά.

Μίλησε ώρα με τον Αριστείδη.

Το πούμπες.

- Κι όσο για το αίμα, του είπε, μη σε νοιάζει. Γύρισε κοντά στα παιδιά του. Ρώτησε με

τάλαβε. Τους άφησε πλίγο μόνους τους και πήγε με τη σειρά του στο τηλέφωνο.

- Ορίστε. Άκουσε τη φωνή του Αριστείδη στην άπλη άκρη. Του τα 'πε όλα μονοκοντιτσιά.

Έκλαιγε στο τηλέφωνο σαν μικρό παιδί. Ο Αριστείδης ήταν φίλος του δεν τον ντρεπόταν.

- Αν πάθει τίποτα το παιδί, Αριστείδη, να το ζέρεις ο γιός μου θα πάει από κοντά.

Μίλησε ώρα με τον Αριστείδη.

Το πούμπες.

- Κι όσο για το αίμα, του είπε, μη σε νοιάζει. Γύρισε κοντά στα παιδιά του. Ρώτησε με

τα μάτια. Τίποτα καινούργιο. Καμία είδοση.

Πέρανε στην άρα βαριά, κουρασμένα.

Σε πλίγο γέμισε το νοσοκομείο χωριανούς. Όχι οκτώ, μα και σαράντα μπουκάλες αίμα να θελαν, θα τις είχαν.

Γέμισε το στόμα του "ευχαριστώ" και τα μάτια του δάκρυα. Κι όλοι ρωτούσαν μ' αγάπη, μ' ενδιαφέρον. Παρηγόρησαν τα παιδιά του, τον ίδιο.

"Έχουμε ο ένας τον άλλο", θυμήθηκε τον Αριστείδη. Κι έταξε στην Παναγία του χωριού του - το καλοκαίρι πια - που δε θάξε σχολείο κι ο μικρός να πάνε μαζί στο χωριό.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟΠΑΛΕΜΑ

χρονο, θεόρατο πλατάνι. Το πότε βρέθηκε στην κορφή του ούτε που το κατάλαβε. Αρπάχτηκε στο χοντρό κλαδί κι ένιωσε ασφαλής.

- Τι διάλολο, σκέφτηκε, θα το ξερ' ζώσ' κι αυτήν; Εδώ άντιξι χρόνι

ΕΝΑΣ ΚΟΜΠΟΣ ΣΤΟΝ ΛΑΙΜΟ

Σκόρπιες καλοκαιρινές εικόνες. Τις έχσα. Ήμουν κι εγώ εκεί !!! Τις βιώσα με έναν κόμπο στο λαιμό.

Ρίο ντε Τζανέιρο.
Ημερομηνία 13 Ιουνίου.

Κοιτάω το νυχτερινό δελτίο ειδήσεων. Ο πρωταγωνιστής είναι αναγνωρίσιμος από όσα δισεκατομμύρια κατοικούν σ' αυτό τον πλανήτη. Ισως το πιο διάσπιτο τόσο μικρό όνομα. Πελέ! Εχει βιώσει την παγκόσμια αποθέωση. Σήμερα είναι ένας από τους 11.300 λαμπταδηδρόμους. Έρχεται η σειρά του. Πάρειν τη δάδα, τη σηκώνει και ξεσπάει σε λυγμούς. Δε δακρύζει. Κλαίει με λυγμούς !!! Κλαίει γι' αυτό που άναψε μέσα του αυτή η φλόγα που πρωτοάναψε την 25η του Μάρτη σε ένα τόσο διασπιτό μικρό τόπο χιλιόμετρα μακριά του. Την ξέρει με το όνομά της αυτή την κουκιδά γης. Την ξέρουν και τα 320 εκατομμύρια άνθρωποι που θα έχουν την ευκαιρία να δουν αυτή τη φλόγα στη δική τους πόλη. Τη λένε Ολυμπία και είναι εδώ.

Λισσαβόνα.
Ημερομηνία 4 Ιουλίου.

57 λεπτό και ο Άγγελος εκτελεί το κόρνερ. Πετάγεται ο άλλος Άγγελος και η κεφαλιά του δημιουργεί το "θαύμα", που κανένας δεν τολμούσε να εκφράσει πριν από 24 ημέρες. Δεν κουνιέμα από την πολυθρόνα μου, δεν αλλάζω στάση, δεν πανηγυρίζω. 6 αγώνες, 570 αγωνιστικά λεπτά στην ίδια θέση, στην ίδια στάση. Θα χαλάσει το γούρι. Φοβάμαι μη φταιξω εγώ και χαλάσει το όνειρο. Τέλειωσε κι ο Θοδωρής το σηκώνει το ..... Τραγουδάω κι εγώ αγκαλιά με τον Κώστα τα σλόγκαν του καλοκαιριού, που κλένει με το γνωστό ακατάλληλο επίθετο. Έτσι όπως το τραγουδάμε δεν είναι βρώμικο, είναι Αριστοφανικό. Εννοεί πολλά και όχι μόνο αθλητικά, βγάζει ένταση, μια παθιασμένη επιθυμία που μόλις ικανοποιήθηκε, κάτι που μετά από στερήσεις έγινε κατορθωτό, κάτι που ενώ όλοι το είχαν χρόνια, εγώ δεν το ακούμπησα ποτέ. Είναι σαν την πρώτη ανάσα που παίρνεις όταν αναδύεσαι από τον πάτο.

Γέφυρα.

Ημερομηνία 8 Αυγούστου. Έχω περάσει στο Αντίρριο για τελευταία φορά με του φέρου. Με το Δημήτρη και την υπόλοιπη παρέα είμαστε από τους ελάχιστους πρώτους τυχερούς που γυρνάμε στο Ρίο με τα πόδια. Απόψε άνοιξε για πρώτη φορά η γέφυρα για το κοινό. Είναι κι αυτή στο κοινό. Τη βλέπω αντίκρυ μου να έχει αντίθετη πορεία προς το Αντίρριο. Είναι κοντά στα ογδόντα. Μαυροφορεμένη, με τη μαντίλα και τη μαγκούρα της κοιτάει ψηλά τους πυλώνες. Μέσα στο βλέμμα της βλέπεις μπερδεμένα δέος και φόβο. Θα την κάνει όμως τη διαδρομή. Σίγουρα δυσκολεύεται να το πιστέψει ότι πάει με τα πόδια απέναντι. Μα στην ουσία γι' αυτή δεν υπάρχει δεν υπάρχει πια απέναντι. 2419 μέρες δουλειάς για τα 2252 μέτρα, 800 εκατομμύρια Ευρώ, τόνοι τοιμένου χιλιάδες μέτρα καλώδιο και έγινε κατορθωτό. Μετά 115 χρόνια από το όραμα το έργο ολοκληρώθηκε. Ποιο ήταν το έργο; Μα η κατάργηση ενός Αντι.....

Μετρό Αθήνας.
Ημερομηνία 22 Αυγούστου.

Πηγαίνω με τα παιδιά στο ΟΑΚΑ. Το βαγόνι γεμάτο με σημαίες. Αριστερά μου μια κόκκινη με ένα πράσινο αστέρι στη μέση. Πρέπει να είναι του Μαρόκου. Δίπλα μια βραζί-

λιάνικη. Απέναντι η γαλλική ή η ολλανδική, πάντα τις μπερδεύων. Γαλλική είναι, γιατί οι γραμμές είναι κάθετες. Κι άλλες αυστραλέζικη, γιαπωνέζικη. Δίπλα μου η πλέον αναγνωρίσιμη σημαία του καλοκαιριού. Φοριέται παντού. Από τα μπαλκόνια μας μέχρι σε μπλουζάκια, σε καπελάκια, σε καρφίτσες, στα αυτοκίνητα. Σημαιοφόρος μας στο βαγόνι ο Σωτήρης. Είναι υπέροχο να βλέπεις όλα αυτά τα νέα παιδιά να κουβαλάνε αυτό το κομμάτι πανί. Δεν μπορούσα να φαντασώ ότι μέσα σε τόσο λίγο χρόνο θα άλλαξε η θεώρηση του τι σημαίνει να το κουβαλάς αυτό το κομμάτι πανί δημοσίως. Να το κουβαλάς και να μην κινδυνεύεις να χαρακτηριστείς μέλος κάποιας εθνικιστικής ή παραθρησκευτικής οργάνωσης. Το τραίνο έφτασε. Πλησιάζει στο σταθμό Ειρήνη. Γέρνει προς τα δεξιά. Σκύβουν όλοι να δουν. "Να το Ολυμπιακό Στάδιο, να η αψίδα της αγοράς, να εδώ μπροστά αυτό είναι το ποδηλατοδρόμιο, στο βάθος το τείχος των εθνών". Αυτοί με τις ασπρογάλαζες σημαίες δεν κοιτάνε έξω. Κοιτάνε στα μάτια την έκφραση αυτών που μεταφέρουν τις άλλες, τις ένεντος σημαίες και προσπαθούν να χορτάσουν από την έκπληξη που νιώθουν οι ένοιοι φίλοι μας για τα δικά μας δημιουργήματα. Προσπαθούν οι ίδιοι να μην δειξουνέταις έκπληξη. Σαν να λένε λίγο υπεροπτικά στους ένοιους φίλους μας "σιγά, δεν κάνωμε και τίποτα" ή το άλλο "ορίστε φίλοι μας όλα έτοιμα και υπέροχα είναι". Αυτά τα βλέμματα των Ελλήνων τα έχω ξαναδεί. Στο Λούμπρο μπροστά από την Αφροδίτη της Μήλου και στο Βρετανικό Μουσείο μπροστά από τα μάρμαρα του Παρθενώνα. Υπάρχει μια διαφορά στις ματιές μας όμως εδώ. Μια διαφορά ανάμεσα στο παρελθόν, που ποτέ δεν ντρέπομασταν να δειξουμε και σε μια πιο σύγχρονη Ελλάδα, που τώρα πια δεν ντρεπόμαστε να τη δειξουμε κι αυτή.

Ολυμπιακό Στάδιο Αθήνας.
Ημερομηνία 23 Αυγούστου.

Είμαι σε συνάντηση στη δουλειά, όταν έρχεται το νέο: "Πήραμε κι άλλο χρυσό στο βάθην γυναικών". Απίστευτο μου φάνηκε. Το βράδυ την είδα την Αθανασία για πρώτη φορά στην τηλεόραση στην περιλήψη της ημέρας. Άγνωστη, αλλά τόσο απίστευτη όσο και το κατόρθωμά της. Ένα πρόσωπο όλο μάτια. Ένα πρόσωπο όλο χαμόγελο. Λάμπει ολόκληρη. Όταν της μιλάνε με τους συνήθεις υπερβολικούς χαρακτηρισμούς της αποθέωσης του νικητή, σκύβει χαμηλά και χαμηλώνει τόσο πολύ τη φωνή της που δεν την ακούς. Δεν το περιμένει ούτε αυτή. Αναπάντεχο και για αυτή και για αυτούς που βρέθηκαν πρώι - πρώι στο Ολυμπιακό Στάδιο. Κι ήταν πάρα πολλοί, γιατί είχαν πάει να δουν τα προκριματικά στα 200 μέτρα της Κατερίνας. Η Κατερίνα όπως κι ο Κώστας επέλεξαν να λείπουν. Ευτυχώς τα "χρυσά μάτια" και το "χρυσό χαμόγελο" της Αθανασίας ήταν εκεί. Το είχαμε όλοι ανάγκη αυτή την περίοδο της ανάρρωσής μας από το δικό μας ".....τροχαίο" με την πραγματικότητα.

Αθήνα.
Ημερομηνία 29 Αυγούστου.

"Φίλοι μ' καλώς ορίσατε". Χρόνης Αιδονίδης. Καλωσορίζει τα δισεκατομμύρια των συνανθρώπων μας στο ξεκίνημα της δικής μας τελετής λήξης. Δεν είναι πια κόμπος στο λαιμό, είναι συγκινησιακό σοκ. Η φωτεινούλα με το φύσημά της

Στο σημείωμα αυτό θα αναφέρουμε μικρές ιστορίες μεγάλων Ολυμπιονικών, για να καταδείξουμε το πνεύμα των παλιών Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και το ίθος, το μεγαλείο, την αγωνιστικότητα και την αξιοπρέπεια των αθλητών εκείνων.

1. Βρισκόμαστε στην 54^η Ολυμπιάδα (564 π.Χ.).

Οι Ελλανοδίκες ανακήρυξαν Ολυμπιονίκη, αθλητή, που προτίμησε να πεθάνει παρά να νικηθεί. Πρόκειται για τον περίφημο παγκρατιστή Αρραχίωνα το Φιγαλειώτη. Κατά τη διάρκεια του αγώνα ο αντίπαλός του καθήλωσε στο έδαφος δένοντας τα γόνατά του με τους αστραγάλους του και με τα μπράτσα του έσφιγγε το λαιμό. Η λαβή αυτή τον έπινγε τόσο, που ήταν έτοιμος να εγκαταλείψει τον αγώνα. Τότε ο γυμναστής του τούφωναξε να μην εγκαταλείψει, αλλά να συνεχίσει, εξασφαλίζοντας τον καλύτερο τάφο στην Ολυμπία. Ο Αρραχίωνας επιστρατεύντας όσες δυνάμεις του απέμειναν, πριν ξεψυχήσει, με μια απότομη στροφή εξάρθρωσε με το γόνατο τον αστράγαλο του αντίπαλου του, ο οποίος μέσα σε φρικτούς πόνους εγκατέλειψε τον αγώνα. Την ίδια στιγμή όμως άφηνε και την τελευταία του πνοή και ο Αρραχίωνας με το βλέμμα των συνεπαρμένων από το άρμα της νίκης τους και τον περιέφεραν στο στάδιο. Οι θεατές αποθέωναν πατέρα και γιούς. Κάποιος από το πλήθος τότε του φώναξε:

3. Πασίγνωστη είναι η ιστορία του περίφημου Ολυμπιονίκη Διαγόρα από τη Ρόδο. Θα την επαναλάβουμε όμως, γιατί είναι πολύ διδακτική. Ο Διαγόρας ήταν πυγμάχος και μεγάλος νικητής. Ήταν γενάρχης Ολυμπιονίκης. Οι τρεις του γιοι ήταν και εκείνοι Ολυμπιονίκες. Ο Ακουσίλαος νίκησε στην πυγμαχία, ο Δωριεύς νίκησε τρεις φορές στην Ολυμπία στο παγκράτιο και ο Δημάγητος περίφημος παγκρατιστής. Ακόμη και εγγόνια του, παιδιά των θυγατρών του, ήταν Ολυμπιονίκες. Ο Ευκλής, γιος του Καλλιάνακτα και της Καλλιπάτειρας, της κόρης του, νίκησε στη πυγμή το 396 π.Χ. και ο Πεισίροδος στην πυγμή των παιδιών.

4. Πατέρας και γιος όργωναν το χωράφι τους, Ήταν ο Δήμυλος από την Ολυμπία να παρακολουθήσει τους Αγώνες, ως θεατής πια, στους οποίους έπαιρναν μέρος και οι γιοι του Δημάγητος και Ακουσίλαος. Οι γιοι του στεφανώθηκαν Ολυμπιονίκες. Λέγεται, πως μετά τη στέψη τους, τον θυγατρό τους έγινε πολύ μεγαλύτερος από τον θυγατρό της. Οι γιοι του στεφανώθηκαν Ολυμπιονίκες. Από την έπινγη της πυγμαχίας, την οποία ήταν ο Δημάγητος, οι γιοι του έγιναν πολύ μεγαλύτεροι από την θυγατρό της. Οι γιοι του στεφανώθηκαν Ολυμπιονίκες. Λέγεται, πως με

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) Ραγιάνης, ο Κώστας Μάλιος, ο Δημήτρης Λαζοδήμος, ο Χρήστος Λευβαδίτης κ.λπ. Φυσικά υπάρχουν και

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Στις 19/8/2004 έγινε η καθιερωμένη πλέον δεύτερη λειτουργία στην Αγία Παρασκευή στο Παλιονέχωρο. Παραβρέθηκαν πολλοί χωριανοί, αλλά και αρκετοί Αραχωβίτες. Στη θεία λειτουργία συλλειτουργήσαν : π. Νικόλαος Μασγάλας, π. Άγγελος Παπαθανασίου (Καρπενήσι), π. Γεώργιος Χρυσαφογιώργος (Καρπενήσι), π. Ιωάννης Καρανίκας (Καρπενήσι), π.

άλλοι αφανείς που προσέφεραν τις υπηρεσίες τους με ευχαρίστηση και μεράκι, όπως φαίνεται στη φωτογραφία (σελ. 5).

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Την 20/8/2004, εορτή της γεννήσεως της Θεοτόκου, έγινε λειτουργία στο παραλί-

λαθάς προσέφερε σε όλους, καφέ, γλυκό, ταύτουρο και αναψυκτικά στο προκατα-

Καφές μετά την εκκλησία στο "λυόμενο" της γιαγιάς Κυρίκως.

μνιο εκκλησάκι του Αϊ-Νικόλα σκευασμένο σπιτάκι, δίπλα στα Καλαθείκα με λειτουργό

στο εκκλησάκι, όπως έκανε

Τα Καλαθείκα βυθισμένα στη λίμνη.

τον παπα - Νίκο και εκκλησίασμα αρκετούς Νεοχωρίτες. Μετά τη θεία λειτουργία ο Δημήτρης Ν. Κα-

στα παλιά ο παππούς και η γιαγιά του στο αρχοντικό τους που τώρα είναι βυθισμένο στο νερό της λίμνης.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΣΕ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΣΕΛΙΟΥ

Ο Χρήστος Τσέπιος με τον έξοχο χρωστήρα του και την αγάπη του για το χωριό, ζωγράφισε το χωριό, με ιδιαίτερη δεξιοτεχνία, σε όλες του τις πλεπτομέρειες, σπίτια, εκκλησίες, σχολείο, κίνηα, δάσος, χαντάκια, σοκάκια, δρομάκια κ.λπ. με πιστότητα και ακρίβεια. Αναδεικνύει ζωγραφικά την ποικίλη ομορφιά του όμορφου χωριού μας. Στον ζωγραφικό αυτό πίνακα, φαίνεται το καταπληκτικό κληρονομικό καλλιτεχνικό και ζωγραφικό ταλέντο του αείμνυστου πατέρα του Γεωργίου Τσέπιου.

Στον "τεχνοχώρο" της ζωγραφικής ο Χρήστος Γ. Τσέπιος είναι πολύ γνωστός. Έχει πάβει μέρος σε πολλές αξιόλογες εκθέσεις ζωγραφικής εντός και εκτός Ελληνικού χώ-

ρου, με επιτυχία. Εάν αναφερθούμε σ' αυτές θα προσκρούσουμε στη σεμνότητά του. Αξέισαν συγχαρητήρια για τον εξαίρετο αυτό όμορφο ζωγραφικό πίνακα τού χωριού και του σφίγγουμε το χέρι.

Ο πίνακας αυτός προορίζεται για τους Νεοχωρίτες της Αμερικής, οι οποίοι θα βλέπουν το χωριό, όταν δεν μπορούνε να έρθουν να το δούνε από κοντά.

Προσφέρεται στο Σύλλογο Αμερικής, από το Σύλλογο Ελλήναδας για τους αδελφούς Νεοχωρίτες της Αμερικής. Μπράβο για την προσφορά αυτή. Αυτό δείχνει καθή διάθεση για αγαστή συνεργασία των δύο Συλλόγων, για το καθό όχων των απανταχού Νεοχωρίτων.

N.M.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

Στις 20/8/2004 το βράδυ πραγματοποιήθηκε Δημοτική Συναυλία στην πλατεία του χωριού, από τους τραγουδοτές Κιτσάκη, Μπέλλο, Σιάτρα, Φωτίου με την ορχήστρα τους. Η συναυλία ήταν προσφορά του Δήμου Πλατάνου.

ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

λάκερη -αδιάφορο αν ήτανε ευχάριστη π στερημένη- που πέρασαν με πρόσωπα κιλιάκριβα, που πάλεψαν, που δάκρυσαν, που μάτωσαν, μα και που χάρκαν και γέλασαν μαζί τους. Ας γίνει για τους παδιώτερους ο πίνακας αυτός το Τάμα για το γυρισμό. Όσο για τους νεώτερους, ας γίνει καύκημα και περηφάνια για τον τόπο,

που προίκισε τους γονείς τους με την αδάμαστη δύναμη των βράχων του και με μυαλό καθάριο σαν το γαλάζιο και ξάστερο ουρανό του, που ήρθαν και πάλεψαν στην ξένη γη και πρόκοψαν σ' αυτή. Ας γίνει εικόνα και προσκυντάρι των ξενιτεμένων κι ας δέχεται το θυμίαμα της αγάπης τους και ας φωτίζεται από την άσθεση τη σπίθα του νόσου.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στις 20.8.04 το βράδυ, ο Δήμος Πλατάνου προγραμμάτισε Συναυλία Δημοτικής Μουσικής στο χωριό μας.

Τα κορυφαία απόδονια της Η- πείρου Στ. Μπέλλος, Α. Κι- τσάκης, Σιάτρας και χρ. Φωτίου, με την εξαιρετική ορχήστρα τους, τραγουδούσαν εκλεκτά δημοτικά τραγούδια, στην πλατεία του χωριού και χάρισαν μια αξέχαστη Αυγουστιάτικη βραδιά. Ο κ. Μπέλλος στην ομιλία του εξύμηνος την ομορφιά του χωριού μας. Χαιρετισμό απούθυναν ο Δήμαρχος κ. Λεωνίδας Κωλέττας και η Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κ. Φρόσω Μασγάλα.

Οι ντόπιοι και οι ξένοι από γειτονικά χωριά σίκαν καθίσει στα μαγαζιά του χωριού (Γιάνναρη, Καλαθάδη, Λούπα, Πανάγιου) κι έτρωγαν τα καλά φαΐα τους. Όλοι απόλαυσαν την ωραία αυτή βραδιά και χόρεψαν με την ψυχή τους. Η υψηλή ποιότητα των τραγουδιστών και της Ορχήστρας ήταν το κάτι απλού και διαφορετικό. Αυτή η εκδήλωση ήταν τα προεόρτια του Πανηγυριού, που ακολούθησε μετά από 2 μέρες.

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ήμουνα πνεύμα ανήσυχο κι ήθελα να μαθαίνω, μα η φτώχεια δε με άφησε τρανός σοφός να γένων.

Έγινα δάσκαλος σεμνός, δίδαξα καλωσύνη, είπα σε όλους ν' αγαπούν με μετριοφροσύνη.

Είδα και έζησα πολλά μεσ' στη ζωή επούτη, μα δεν εζήλεψα ποτέ δόξα, τιμές και πλούτη.

Νιώθω περήφανος γονιός, παππούς ευτυχισμένος, όπως και ένδοξος Γραικός, Έλληνας ξακουσμένος!

Στο γέρμα τώρα της ζωής τον κόσμο χαιρετάω, στρέφω το βλέμμα σ' ουρανούς, στα πλάτη και μιλάω.

Θεέ μας και πατέρα μας, όταν θα ρώθω κοντά σου, συγχώρω με και δέξου με πάλι στην αγκαλιά σου!

ΔΗΜ. ΓΡ. ΝΤΟΥΖΟΥ

ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Στο χωριό και στη θέση Κατσαουνέϊκα η Μαγδαληνή Κρανιά-Γιοβανούπολη πωλεί οικόπεδο. Πληροφορίες στηλ/νο 210-3468672.

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

που προίκισε τους γονείς τους με την αδάμαστη δύναμη των βράχων του και με μυαλό καθάριο σαν το γαλάζιο και ξάστερο ουρανό του, που ήρθαν και πάλεψαν στην ξένη γη και πρόκοψαν σ' αυτή. Ας γίνει εικόνα και προσκυντάρι των ξενιτεμένων κι ας δέχεται το θυμίαμα της αγάπης τους και ας φωτίζεται από την άσθεση τη σπίθα του νόσου.

ρεινό χωριό μας με τη μονότονη ζωή του. Έχει ανάγκη η Επαρχία από τέτοιες εκδηλώσεις, για να σπάει τη μονοτονία της.

N.M.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Από το Σύλλογο Νεοχωρίτων Αμερικής λάβαψε την παρακάτω επιστολή, την οποία και δημοσιεύει.

9/16/04

ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙ

Αγαπητέ μας κ. Πρόεδρε και μέλη του Διοικ. Συμβούλου του εν Αθήναις αδελφού μας.

Ελπίζουμε το φετινό καλοκαίρι φεύγοντας να άφησε τις καλλιτερες εμπειρίες και αναμνήσεις. Η επιστροφή των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα που τους γέννησε συγκέντρωσε το μεγάλο ενδιαφέρον εκατομμυρίων ανθρώπων, η δε άρτια και με μεγάλη επιτυχία διοργάνωσή τους εξέπληξε και μάγεψε την ανθρωπότητα, κάνοντας ταυτόχρονα δύλους εμάς τους απανταχού Έλληνες να αισθανόμεθα υπερήφανοι για την παράδοση, την ιστορία και τις ρίζες μας.

Ο μήνας Αύγουστος για τους Νεοχωρίτες αποτελεί ορόσημο με τη μεγάλη γιορτή της Παναγίας, την οποία πανηγυρίζει το Νεοχώρι και η οποία αποτελεί ένα πανεχωρί-

τικό κάλεσμα για επιστροφή και προσκύνημα στη μνήμη της Παναγίας και της γενέθλιας γης.

Οι ξενιτεμένοι Νεοχωρίτες της Αμερικής, μέσω του Συλλόγου μας πανηγυρίζουμε και τιμάμε τη μνήμη της Παναγίας στο ιδιότητο εκκλησάκι μας. Φέτος ο Σύλλογός μας έλαβε τις παραμονές της Παναγίας το δάρο, που μας στείλατε, τον πίνακα ζωγραφικής, έργο του συγχωριανού μας Χρήστου Τσέλιου, που απεικονίζει το χωριό μας.

<p